

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddziały: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5 — w Poznaniu, Aleje Marcinkowskiego 18 w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, plac 23-go Stycznia 8/10 w Inowrocławiu, Toruńska 26 — Przedstawicielstwo Gdynia, Starowiejska 19

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2.95 zł. miesięcznie, 8.85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.34 zł. miesięcznie, 10.01 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6.95 zł., zagranicą 9.25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 316, 326, Administracja 315, — Oddziały: Bydgoszcz 1299, Poznań 3600, Toruń 800, Grudziądz 294, Inowrocław 420, Gdynia 1460.

Numer 143.

BYDGOSZCZ, wtorek dnia 26 czerwca 1934 r.

Rok XXVIII.

Ubiegły tydzień w polityce

W oktawę tragicznej śmierci ś. p. ministra Pierackiego należy rzucić okiem wstecz na to wszystko, czego byliśmy świadkami w okresie tak ważnym ubiegłego tygodnia. Odgłos skrytobójczych strzałów na ulicy Foksal odwrócił uwagę opinii publicznej od ewentl. skutków pobytu ministra Goebbelsa w Polsce. Dla prasy zagranicznej był to temat bardzo interesujący, szczególnie dla poirytowanej opinii publicznej we Francji, która nie może pogodzić się z faktem usamodzielniania się naszej polityki zagranicznej.

Zato min. Goebels nie każe zapominać o sobie. Ostatnio dowiedzieliśmy się, że podjął on starania o **przemianowanie poselstw obu krajów t. j. Polski i Niemiec do godności ambasad**. Powyższą wiadomość należy powitać z zadowoleniem. W ciągu tak bardzo krótkiego czasu byłoby to już drugie wydarzenie (przemiana poselstwa **sowieckiego** na ambasadę) nie pozbawione dużej wymowy politycznej.

Dla powyżej wymienionej racji t. j. śmierci ministra wiele utracił na atrakcyjności **pobyt b. premiera p. Prystora na Litwie**. Choć nosi on charakter czysto prywatny, podobnie jak było z min. Goebelsem nikt zaprzeczyć nie może, iż pobyt ten czolowego przedstawiciela polskich sfer politycznych może stać się w skutkach pierwszorzędem wydarzeniem politycznym.

Jak donoszą, p. Prystor był przyjęty przez litewskiego ministra spraw wewnętrznych i ministra spraw zagranicznych.

Dziś nie można nic przewidzieć, czy i jakie skutki polityczne wywoła tygodniowy pobyt p. Prystora na Litwie.

Dotychczas nie ukazały się **rozporządzenia wykonawcze do dekretu o obozach izolacyjnych**, nad opracowaniem których pracuje minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem sprawiedliwości.

Przystąpiono już do zorganizowania **dwoch obozów** i do obsadzenia **posad kierowników tych obozów**. Gdzie będą się obozy znajdowały, narazie brak urzędowej wiadomości.

Sprawa obozów wywołała gwałtowną kłótnię „rodzinną“ w bloku sanacyjnym. Konserwatywny „Czas“ wysunął cały szereg zastrzeżeń przeciw powyższemu dekretowi i nie szczędził słów zdziwienia, że niektóre pisma sanacyjne potrafią się z racji zarządzeń o obozach izolacyjnych **entuzjasmować, zamiast ubolewać** nad smutnymi okolicznościami, które ten krok rządu, zresztą **prawdopodobnie przejściowy** spowodowały. Na to odpowiedział niesłychanie ostrym atakiem „Express Poranny“, który przede wszystkim wyliczył konserwatystom wszystkie grzechy, popełnione przez nich w... okresie niewoli i **odmówił im prawa zabierania głosu**.

Jest to jednak burza w szklance wody; w sanacyjnej rodzinie wszystko skończy się ugodowo, kompromisem, bez żadnych następstw.

Ponad wszelką wątpliwość mieli rację sanacyjni konserwatyści, gdy domagali się równej miary dla wszystkich. Jeżeli będzie się zamykać bojówkarzy „narodowych“, należy również, aby rozwiązaniu podległy bojówki pro-sanacyjne, przede wszystkim Legion Młodych. Przerazenie mogło ogarnąć każdego, kto w krytycznym dniu śmierci ministra obserwował wystąpienia uliczne młodzieży. Była to najgorszego typu anarchja, poskromiona zresztą z całą surowością przez władze bezpieczeństwa. Podobno w związku z temi zajściami mają nastąpić **zmiany personalne wśród władz bezpieczeństwa**.

Dzisiejsza prasa donosi o drugim, bezprzykładowym wypadku. Oto **młodzież wybiła szyby w pałacu księdza-biskupa**

Fala rozruchów ogarnia Francję.

Manifestanci atakują policję. — Setki rannych.

Paryz. (PAT). Dzień wczorajszy zapisał się szeregiem zaburzeń na prowincji. W Lorient odczyt przewodniczącego Croix de Feu pułk. de la Rocque wywołał **manifestację ze strony miejscowych komunistów i socjalistów**. Policja usiłowała odeprzeć manifestantów z okolicy, gdzie odbywało się zebranie. **Dokonano szarży kawaleryjskiej, w czasie której wiele osób odniosło rany**. Tłum obrzucił kawalerję kamieniami.

Do poważniejszych zaburzeń doszło na bulwarze Jauresa, gdzie tłum był przez chwilę panem sytuacji. Wezwana straż ogniowa chciała rozpryszczyć tłum przy pomocy sikawek. **Manifestantom udało się jednak poprzecinać węże gumowe**. Na miejsce przybyły posiłki żandarmerji i policji, które dokonały **ponownej szarży**. Wielu rannych **odwieziono do szpitala**. Manifestantom udało się przedostać do kina, w którym odbywał się odczyt. Sala kina została poważnie uszkodzona.

Walki uliczne w mieście trwały do **późnej nocy**. Liczba rannych wynosi **około 100 osób**. Powyrywano i zniszczono ławki na bulwarach oraz drzewa. **Dokonano ogółem 130 aresztowań**.

Również w miejscowości Anzini doszło do manifestacji ulicznych z okazji 200-nej rocznicy odnalezienia złóż węglowych. Tłum zgromadził się przed teatrem i zaatakował organizatorów widowiska pod pozorem nadania uroczystości charakteru politycznego. **Interwenjująca policję obrzucono kamieniami i krzesłami**, zabranami z werand kawiarnianych. Około północy nastąpił spokój. Policja dokonała kilkunastu aresztowań.

Wiedeń. (PAT). W Kapfenberg w Styrii rzucono w nocy o godz. 23,30 bombę na podwórzu domu, gdzie mieścił się oddział milicji. Bomba wybuchła, raniąc znajdującego się tam

księdza Eibla, który zmarł dziś wskutek odniesionych ran. Prócz tego zostały ranione dwie kobiety. O godz. 5,45 w Wiedniu rzucono przez otwarte okno bombę do mieszkania przywódcy Eisener Ringu — Rudolfa Auderle. Żona i dzieci właściciela mieszkania doznały lekkich ran.

Generał Debenedy — gościem Polski

Marszałek Piłsudski będzie rozmawiał z wysłannikiem gen. Weyganda

Warszawa, 25. 6. (tel. wł.) Wczoraj przybył do stolicy w gościnę wysoki wojskowy francuski generał Debenedy, szef sztabu generalnego Francji, członek najwyższej rady wojskowej. Powitanie na dworcu warszawskim było bardzo serdeczne. Przyjmowano go z honorami wojskowymi w obecności generalicji, wyższych oficerów oraz przedstawicieli władz, prasy i zebranej dość licznie publiczności. Przyjazd jego jest związany z **pozytem ministra Barthou w Polsce**. Wtedy to **podczas omawiania wojskowego paktu polsko-francuskiego zapadła decyzja co do jego przyjazdu**.

Gen. Debenedy jest najbliższym współpracownikiem przewodniczącego rady wojskowej gen. Weyganda, który właśnie równocześnie bawi w Londynie na zaproszenia angielskiego ministra wojny, lorda Hehailshama.

W dniu dzisiejszym gen. Debenedy będzie odwiedzał nasze urządzenie wojskowe, a we wtorek przeprowadzi cały szereg rozmów oficjalnych w sprawach, jakie dotyczą jego misji. W dniu tym przyjeżdża do Warszawy **marszałek Piłsudski, który będzie rozmawiał z gen. Debenedy**.

W środę wieczorem odjedzie gen. Debenedy do Krakowa, a stamtąd do Paryża. (r.)

„Jeszcze trochę cierpliwości...“

Warszawski sanacyjny „Express Poranny“ donosi:

Sledztwo w sprawie morderstwa na

osobie śp. ministra Pierackiego toczy się w dalszym ciągu z **wielką energją**, toczy się w **rozmaitych kierunkach** i na **rozmaitych terenach**. Prowadzone jest przytem przez **najlepszych specjalistów** przy użyciu **wszystkich nowoczesnych metod** kryminologicznych.

Sledztwo to niewątpliwie musi doprowadzić w najkrótszym czasie do pozytywnych rezultatów. Rozwijają się ono na **drodze logicznej dedukcji**. Można sobie łatwo wyobrazić, że rozpocząć się musiało od zbadania wszelkich możliwości, od dokładnego przeanalizowania też najrozmaitszych.

Nie ulega wątpliwości, że w **najkrótszym czasie jedna z tych tez zostanie ustalona i ujawniona**. Wtedy będziemy mieli do czynienia z rzeczą najważniejszą: z **jakiego środowiska zbrodniarz pochodzi, do jakiej należy organizacji**.

Do tej chwili **trzeba czekać cierpliwie** i powściągliwie z pełnym zaufaniem do tych ludzi, w których ręku znajdują się wszystkie nici sprawy i cały materiał ustalony już przez drobiazgowo dochodzenia.

W każdym razie trzeba, aby rozumni obywatele zachowali odporność przed tą lawiną plotkarską, w której nie brak nieraz **beźmyślnych insynuacji**, puszczanych w obieg przez zawodowych oszczerców.

A więc **jeszcze trochę cierpliwości...**

Generał Weygand w Londynie.

Głównodowodzący armją francuską generał Weygand przebywa obecnie w charakterze „prywatnym“ w Londynie. Generał Weygand odbył szereg rozmów z wielu wybitnymi osobistościami armji angielskiej. Na dworcu w Londynie przywitał generała Weyganda szef angielskiego sztabu gene-

ralnego gen. Sir Archibald Montgomery — Massingberd (na prawo). Rycina nasza zdradza jeszcze więcej: nieprzyzwyczajony do noszenia ubrania cywilnego stary generał kapeluszą swój wsadził odwrotnie, jak wykazuje wstążka kapelusza.

kieleckiego. Sprawcami mieli być czolowi przedstawiciele Legionu Młodych: redaktor gazety „Nowa Polska“ i urzędnik wojewódzki Chmarzyński oraz urzędnik Ubezpieczalni Społecznej niej. Stasiewicz. Nie rozumiemy, co mogło pchnąć sprawców do tak ubolewania godnych

czynów, jak bicie szyb w pałacu biskupim.

Prasa warszawska od kilku dni zajmuje się sprawą jakoby **bliskiej już zmiany na stanowisko ministra spraw wewnętrznych**, które zajmuje obecnie premier Kozłowski. Jak się dowiadu-

jemy pogłoski te są nieco przedwczesne. Najpierw musi być przeprowadzone i zamknięte śledztwo w sprawie zabójstwa ministra Pierackiego co nie wiadomo jak długo potrwa, a dopiero później należy się oczekiwać jakich zmian. Prof. Kozłowski zresztą został powołany do M. S. Wewn. do wprowadzenia w życie całego szeregu zarządzeń.

Jeśli jednak chodzi o przyszłych kandydatów na powyższe stanowisko, to może najwięcej szans ma p. Paciorowski. Znanym jest on z tego, iż łącznie z p. Świątalskim przeprowadzał ostatnie wybory do izb ustawodawczych.

Bardzo ciekawą jest pogłoska, iż b. poseł „Wyzwolenia” p. Poniąkowski zdecydował się wreszcie przyjąć tekę ministra oświaty, na czym bardzo zależało premierowi Kozłowskiemu. Zmiana na stanowisku ministra rolnictwa byłaby przykrą niespodzianką dla sanacyjnych konserwatystów, którzy pamiętają dobrze, iż b. poseł Poniąkowski walczył o reformę rolną bez odszkodowania.

Mówią także o oczekiwanej zmianie na stanowisku ministra oświaty. Poprzednik jego na tem stanowisku, brat rodzony b. premier Jędrzejewicz zajęty jest obecnie sprawami rodzinnymi, odsunął się od życia politycznego i dlatego p. Wacław Jędrzejewicz nie znajduje już należytego poparcia.

Powyższe ewentl. zmiany nastąpić mają po uporaniu się rządu ze śledztwem w sprawie zabójstwa ministra. (R.)

— Powiesił się we Lwowie w mieszkaniu własnym przy ulicy Kurkowej — profesor Jan Baran. Miał on zatarg z dyrektorem gimnazjum.

Niemieckie pogotowie wojenne.

Senator Bourgeois ostrzega Francję i Europę.

Paryż, 24. 6. (PAT) Dziś w Wersalu odbył się uroczysty obchód 166-tej rocznicy urodzin generała Hocha. Na bankiecie, zorganizowanym przez unję ugrupowań republikańskich znaną mową wygłosił wiceprzewodniczący senator Bourgeois, przypominając zasługi generała Hocha jako wodza, który wywodził Alzację.

Następnie senator Bourgeois przypominał, że wojska francuskie podczas wielkiej wojny zajęły granice, które jednak, gdy niebezpieczeństwo minęło, koalicja nakazała częściowo opuścić. Granice te trzeba było przynajmniej utrzymać do 1935 r. szczególnie w rejonie Moguncji. Niestety Francja wycofała swe wojska z Nadrenji wzamian za t. zw.

plan Younga. Była to jedna z najbardziej niekorzystnych transakcyj, jakie kiedykolwiek dokonała Francja.

Zdaniem mówcy opuszczenie tej ziemi przyczyniło się do tego, że dziś Francja ma przeciw sobie państwo, ożywione duchem odwetu. Armja niemiecka jest wyposażona w materiał wojenny i gotowa każdej chwili wystawić na czas wojenny 50 dywizyj. Niemcy zatem mogą zmobilizować dalsze 60 dywizyj.

Senator Bourgeois oświadczył, że przemysł niemiecki jest w stanie wyekwipować tę armję w ciągu paru tygodni. Sytuacja obecna napawa całą Europę niepokojem. Nie trzeba mieć złudzeń, że Niemcy przestają być państwem zbrojącym się. Są one dziś państwem całkowicie uzbrojonym.

Od r. 1921 Niemcy rozpoczęły gwałcenie traktatów pokojowych, utworzyły sztab generalny, akademję wojenną, kadry i efektywnie mogą zmobilizować w każdej chwili zgórę milion żołnierzy. Każdy Niemiec ma wyznaczoną jednostkę, do której na wezwanie musi się stawić. Pod względem materiału wojennego armji niemieckiej brak jedynie ciężkiej artylerji, którą jednak mogą zdobyć również w krótkim czasie. Lotnictwo niemieckie stanowi dziś jedno z największych potęg. W dalszym ciągu swego przemówienia senator Bourgeois zanalizował metody dyplomacji niemieckiej, oświadczaając, że nie dotrzyma ona zawartych umów. Senator Bourgeois wzywa Francję do zjednoczenia wysiłków dla obrony pokoju.

Syndykat dziennikarzy polskich zawiesił porozumienie prasowe polsko-czeskie.

Warszawa, 25. 6. (tel. wł.) Wydział wykonawczy Zw. Dziennikarzy Rzplitej powziął rezolucję, zawieszając porozumienie prasowe polsko-czechosłowackie. Jest to odpowiedź na oszczerczy artykuł, jaki się ukazał w „Pravo Lidu”, a pochodzący z agencji „Centropress”, uwłaczający w sposób bezprzykładny pamięci s. p. ministra Pierackiego. Ponieważ wspomnianą agencję prasową kierowali członkowie porozumienia polsko-czechosłowackiego, przeto w odpowiedzi postanowiono zawiesić działalność tego porozumienia.

Agencja „Centropress” tłumaczy się, iż w rozesłanym artykule do prasy nie było słów, które wywołują oburzenie opinji polskiej. Artykuł ten ukazał się w

czasie nieobecności pp. Svichovskyeego i Fjali, którzy są członkami prasowego porozumienia polsko-czechosłowackiego. Poza redakcją „Centropress” uważa rozesłanie artykułu w kilka dni po zabójstwie za niewłaściwe i stwierdza, że artykuł ten, nadesłany przez współpracownika ubocznego włączony został do biuletynu przez pomyłkę. Należy zaznaczyć, iż czasopiśmie „Pravo Lidu” odebrano debiet w Polsce.

Tłumaczenie „Centropressu” niczego nie tłumaczy. Tego rodzaju „pomyłki” nie zdarzają się, jeśli u ich kolebki nie stoi duch podłej złośliwości w stosunku do wszystkiego, co polskie, jakie ożywia naszych „braci” Czechów.

Zdrowy odłam nauczycielstwa nie demonstruje, lecz wskazuje rządowi drogę naprawy.

Warszawa, 25. 6. (Tel. wł.) W ub. niedzielę zakończył swe obrady trzydniowy zjazd Stowarzyszenia Chrześc. Narodowego Nauczycielstwa szkół powszechnych.

W wyniku obrad poszczególnych komisji zjazdowych przedłożono plenum cały szereg wniosków. P. Kozłowski przedłożył np. wnioski, dotyczące spraw uposażeniowych i prawno-służbowych nauczycielstwa. Wnioski te zostały przez zjazd jednomyślnie uchwalone.

Przedewszystkiem powzięto uchwałę: Stwierdzając, że nowa ustawa uposażeniowa spowodowała wielkie pokrzywdzenie nauczycielstwa i obniżenie jego stanowiska społecznego, zjazd domaga się przywrócenia w drodze nowelizacji zasad i przepisów ustawy uposażeniowej z r. 1933, która uwzględniała kwalifikacje, lata służby i stosunki rodzinne nauczycieli.

Do czasu załatwienia tej nowelizacji zjazd uważa za konieczną zmianę rozporządzenia Rady Ministrów o zaszerogowaniu nauczycieli, a mianowicie, aby nauczyciele, pozostający w służbie w dniu 1 lutego 1934 byli zaszerogowani do odpowiedniej grupy uposażenia a wanssem automatycznym.

Zjazd wypowiada się przeciw swobodnemu uznaniu władz przy awansowaniu nauczycieli.

W następnych uchwałach zjazd domaga się: wypłaty wszystkim nauczycielom dodatku mieszkaniowego, przyznania ulg kolejowych dla rodzin nauczycielskich narówni z rodzinami wojskowymi, wypłaty djet, kosztów podróży w sprawach służbowych, uregulowania kwestji stabilizacji w służbie, jawności oceny pracy, uregulowaniu ustawowego kwestji zaopatrywania szkół w urządzenia i pomoce szkolne, uproszczenia zbyt wybujałej biurokracji szkolnej, ograniczenia przeniesień służbowych nauczycieli i nieobciążenia nauczycieli t. zw. dobrowolną opłatami na różne cele.

Wnioski komisji pedagogiczno-oświatowej referował p. Mazurski. Zjazd wypowiedział się za zwolnieniem kongresu wychowawczego oraz za ograniczeniem nadmiernej liczby różnych konferencyj urzędowych, obciążających obecnie nauczycieli.

Pozatem stwierdzono konieczność po-

większenia ilości etatów nauczycielskich w szkołach powszechnych, aby stosunek w klasie nie przekraczał 50.

Zjazd dokonał wyboru dziesięciu nowych członków zarządu głównego Stowarzyszenia. Prezesem został na dalszy okres senator Michał Siciński. Ważny zjazd mianował członkiem honorowym p. Michała Arcikowskiego, weterana

pracy oświatowej i zasłużonego działacza w b. Kongresówce.

Prace zjazdowe stały na wysokim poziomie.

W ostatnim dniu zjazdu, odbyło się kilka konferencyj religijnych, które prowadzili wybitni kapłani, jak ks. Wyrębowski i ks. Węglewicz. (R.)

Prasa niemiecka o pobycie

b. premiera Prystora na Litwie.

Berlin, 24. 6. (PAT) Prasa niemiecka z uwagą śledzi pobyt b. premiera Prystora w Kownie, rejestrując liczne pogłoski w tej sprawie.

„Koelnische Ztg.” pisze, że brak jest warunków do zbliżenia między Polską i Litwą i dlatego należy przypuszczać, że p. Prystor powróci z podróży z przeświadczeniem, że zagadnienie Wilna jest nierozwiązalne.

„Diplomatisch-Politische Korrespondenz” pisze, że p. Prystor pozostaje w stosunkach przyjaznych jeszcze z czasów szkolnych z prezydentem Smetoną i stąd nasunęło się przypuszczenie, że podróż jego przez połączenie spraw politycznych z prywatnymi służyć ma porozumieniu obu krajów. „Nie można przewidzieć, czy tym razem uda się odebrać kwestji Wilna charakter kamienia obraży”. Możliwe byłoby to tylko na podstawie zasadniczej zmiany w dotychczasowej polityce litewskiej, polegającej na uznaniu przez Litwę obecnej granicy z Polską. Chyba że granica ta w przyszłych stosunkach między obu krajami podobnie jak to było przed wiekami straci wogóle swoje znaczenie. Mniej lub więcej fantastycznych projektów tego rodzaju nie brakło na Litwie. Jednakże nie zdobyły one nigdy realnego znaczenia.

Wskazując na izolację Litwy na terenie międzynarodowym oraz pogarszanie się stosunków z Niemcami, w wyniku konfliktu o Klajpedę. Korespondencja protestuje przeciwko posądzeniu

Niemiec o łączność z zamachem Waldemarasa, który nazywa sprawą operetkową.

Sprawa osobista.

Ślub byłego premiera Jędrzejewicza z p. Ehrenkreutzową

W Warszawie, jak pisaliśmy odbył się ślub byłego premiera p. Janusza Jędrzejewicza z p. Cezarją Ehrenkreutzową, profesorką uniwersytetu warszawskiego, poraz wtóry rozwiedziona, z domu Baudouin de Courtenay. Pierwszym jej mężem był profesor uniwersytetu berlińskiego Vasner, drugim profesor uniwersytetu wileńskiego Ehrenkreutz. Gdy p. Janusz Jędrzejewicz złożył godność ministra WR i OP, zatrzymując sobie tylko urząd premiera, oddał tekę ministra WR i OP swemu bratu p. Wacławowi Jędrzejewiczowi. Ten na podstawie reformy uniwersyteckiej, przeprowadzonej przez swego brata p. Janusza Jędrzejewicza, narzeczona tegoż przeniosł z uniwersytetu wileńskiego do warszawskiego, zamianował ją profesorką zwyczajną i dyrektorką instytutu etnograficznego, który utworzył przy uniwersytecie warszawskim.

Prof. Ehrenkreutz, senator BB., pozostał w Wilnie, gdzie zajmuje posady profesora uniwersytetu, prezesa insty-

Minister Beck wypoczywa.

(n) Uczestnicy wczorajszej wycieczki bydgoskiej po Wiśle podziwiali w Ciechocinku nową łódź motorową ministra spraw zagranicznych Becka. O godzinie 1/2 po południu p. minister przybył do przystani autem, dosiadł do łodzi i sam ją poprowadził w dół rzeki. Ministrowi towarzyszyło w podróży 3 panów.

Motorówka przybyła do Torunia w ciągu 60 minut.

„Skok” przez Atlantyk odłożono na później...

Korespondent P. A. T. w Nowym Jorku donosi:

Bracia Adamowiczowie nie porzucili bynajmniej swych zamiarów dokonania ponownej próby przelotu z Nowego Jorku przez ocean Atlantycki do Polski. Lotnicy polscy czekają tylko na sprzyjające warunki atmosferyczne. Bracia Adamowiczowie odložyli swój start na skutek wiadomości stacyj meteorologicznych, iż na terenie Nowej Szkocji panują silne zaburzenia atmosferyczne, uniemożliwiające lot.

Komunikat Katolickiej Agencji Prasowej.

Jesteśmy głęboko zasmuceni, jako Polacy-katolicy, dowiedziawszy się z pism codziennych („Gazeta Polska” z dnia 23 czerwca br.), że pan Janusz Jędrzejewicz, który do niedawna piastował wysoki urząd w Polsce, wyrzekł się wiary swych ojców i rozwiódł się z dotychczasową prawowitą małżonką, aby pojąć inną.

List z Paryża.

Święto „Pana Tadeusza“ w Paryżu.

(Od własnego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego“.)

Paryż, w czerwcu.

We wszystkich księgarniach na wielkich bulwarach, w olbrzymich witrynach rozświetlonych girlandami lamp — widnieje portret Adama Mickiewicza, otoczony szarfami o narodowych polskich barwach i trójkolorowymi kokardkami Francji. Takie same wystawy, niektóre ładne i przede wszystkim gustowne urządziły księgarnie na Bld. St. Germaine oraz na St. Michel. Jest coś naprawdę wzruszającego w tym holdzie, jaki stolica Europy i świata oddaje wielkiemu twórcy zaprzyjaźnionego narodu, przyjacielowi Francji i nieugiętemu bojownikowi o wolność ludów. Mimo ogromnych upałów dochodzących do 38 stopni w cieniu, mimo zakończenia roku szkolnego, który zaznacza się ożywieniem o wiele bardziej gorączkowym aniżeli ostatnie dni grudniowe — wszystkie sale, gdzie odbywały się odczyty, poświęcone Mickiewiczowi — były przepełnione. W Collège de France był Prezydent Republiki, członkowie rządu, najwybitniejsi przedstawiciele elity intelektualnej Francji. Akademię przedstawiała się wspaniale — jedyna tylko szkoda, że p. Miriam - Przesmycki, który wygłaszał przemówienie — nie umie po francusku. Siuchano go przez grzeczność, z wielkim zażenowaniem — ale można nam było oszczędzić tej kompromitacji na terenie zagranicznym.

Nowy przekład „Pana Tadeusza“.

Uroczystości w setną rocznicę „Pana Tadeusza“ pozostawią swój ślad nie tylko w kronice przyjaźni polsko-francuskiej, zawsze żywej i zawsze szczerzej — lecz również przyczynią się do poznania arcydzieła poezji polskiej. „Messire Thadée“ stał się modnym w Paryżu. Popularność swoją zawdzięcza trzem czynnikom: własnej piękności, przekładowi Cazina i przedmowie ministra Barthou.

O piękności „Pana Tadeusza“ nie będziemy oczywiście się rozwodzić. Ale jeżeli kto z naszych czytelników miałby ochotę poznać polskie arcydzieło we wspanialej prozie francuskiej — to niech weźmie do ręki tekst Pawła Cazina, wielkiego pisarza katolickiej Francji i najlepszego znawcę zarówno naszej literatury, jak i piękności naszego języka. „W tym przekładzie — jak pisała

„Gaingoire“ — po raz pierwszy dopiero okazało się, cośmy stracili, że tłumaczenie polskiego arcydzieła ukazało się tak późno — i cośmy zyskali, że dokonał go Paul Cazin“.

Minister Barthou a kultura polska.

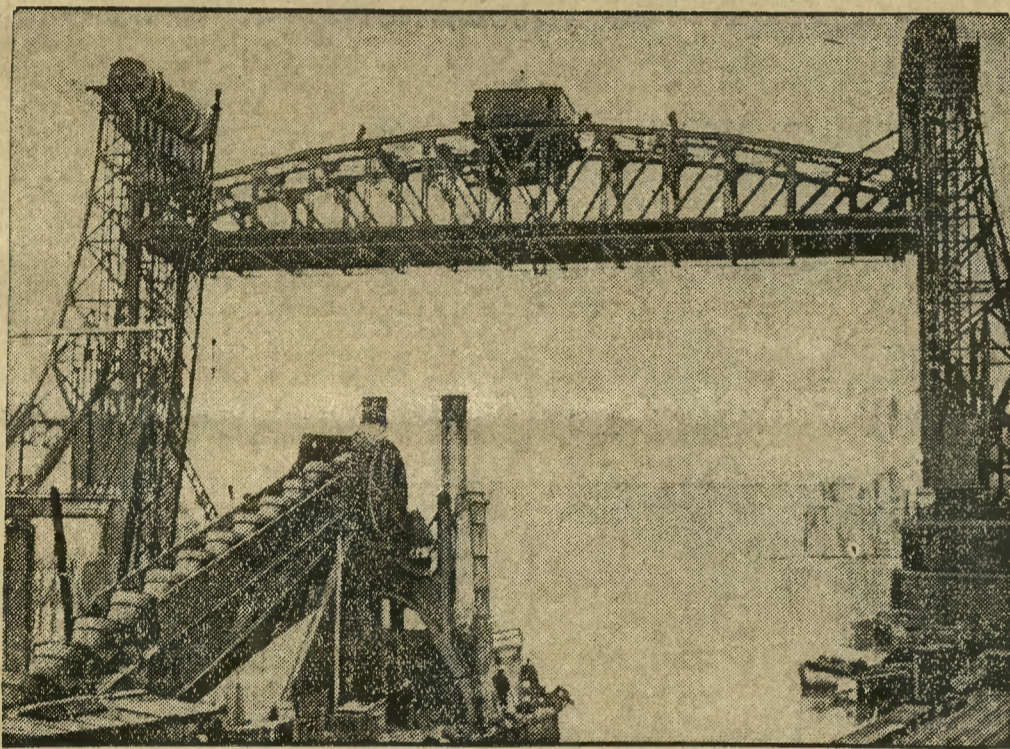
Przedmowę do francuskiego wydania z 1934 roku napisał Barthou. Jest to więc przedmowa i świetnego literata i polityka — a lektura „Pana Tadeusza“ w kularach Izby Deputowanych jest najlepszym dowodem, z jakim zainteresowaniem spotkały się te stronnice, w których Barthou, mówiąc o arcydziele polskim i jego znaczeniu w literaturze — robi przenikliwą aluzję do chwili współczesnej.

„Czytałem „Pana Tadeusza“ — pisze Barthou. — Czytałem go w przekładzie słabym, który nawet w części nie oddawał piękności dzieła Mickiewicza. Ale nawet wówczas mimo braków i literackiej słabości tłumaczenia — mogłem

ocenić i podziwu godną wszechstronność Mickiewicza i tę, tak czułą wrażliwość poety.

Tekst Cazina, wytworny i wierny — zapewnia Mickiewiczowi należną mu rangę poetycką. Gokolwiek by o nas nie mówiono — to jednak nie można zaprzeczyć, że Francja tak bardzo bogata we własnych autorów — potrafi odczuć przepych literatury sąsiadów. Nasza elita zna i ceni dzieło Mickiewicza, Ale „Pan Tadeusz“ — ta epopeja tak pełna harmonii, tak prosta, tak ludzka — powinna poruszyć masy. „Panowało — mówi jedna z osób poematu — takie zaślepienie... że wierzono tylko w to, co wyczytano we francuskiej gazecie“. Nie należy za bardzo wierzyć gazetom. Ale o jednym trzeba być przekonanym: że umysł francuski zrównoważony, spokojny i pewny — potrafi zawsze odnaleźć właściwe walory i prawdy. Nie jest odległa już chwila, kiedy „Pan Tadeusz“ zaliczał się będzie do największych arcydzieł literatury światowej.

Nowoczesny most w Anglii.

W okolicy Newportu wybudowany został nad rzeką Tee pierwszy most unoszący się na specjalnych szynach do góry dla przepuszczenia okrętów. Rozpiętość mostu wynosi 81 metrów a wieże, do których szczytów unosi się most, są 47,7 metrów wysokie.

Olga Wolbryk.

(51)

ŻONA NAUCZYCIELA

(POWIEŚĆ).

(Ciąg dalszy).

— Ten atak nerwowy... Proszę wybaczyć, jeśli panią przestraszyłem. Z dwunastu dzielnych młodych ludzi, którym nagle i niespodzianie odczytano wyrok śmierci, siedmiu dostało podobnego ataku... Nerwy człowieka są nieobliczalne.

Osyp Tarnów ze zdumieniem wsłuchiwał się w dźwięki własnego głosu. Zdawało mu się, jak gdyby go nie słyszał od wyjazdu żony.

— Proszę się udać na spoczynek — dodał zaraz szorstko.

Ale ona przytknęła szklankę do jego ust, a łysą głowę, chwiałając się tam i sam, jakby pod naciskiem ciężaru, oparła na swej piersi.

Uczuł dawno niezaznane ciepło ciała kobiecego, dyskretny zapach jakby wysuszonych płateczków róży.

Chciał ją odepchnąć, ale zwiotczało ramię opadło ciężko na koldrę.

Bezdźwięcznie, ponad jego głowę wyrzekła:

— Gdybyż pan zechciał znieść naszą obecność przez pewien czas... aż nam się nastęrczy możliwość ucieczki.

— Niech pani tylko spróbuje uciekać! Ani o dwie wiorsty niepodobna się oddalić! Wszystko strzeżone. Dubówka cieszy się opieką władz, jako ważny punkt węzłowy. Pozostaje pod specjalnym nadzorem komisarza, który słyszy kichnięcie pchły, a z komara robi słoń! Nie może pani tedy czekać sposobności w ciągu tygodni czy miesięcy — trzeba się liczyć z latami!

— Nauczyłam się cierpliwości.

Stała przed nim bez ruchu. Musnął ją krótkim, ponurem spojrzeniem. Czuł, że kobieta ta gotowa tak stać przez całą noc, dopóki nie wymoże na nim przyzwolenia i zachowania tajemnicy.

Przemówił:

— Będziemy musieli mówić sobie po imieniu, by nie budzić podejrzeń. Będzie pani musiała pracować, ciężko pracować. Pracę bielizną, szorować podłogi, gotować. W zimie odgarniać śnieg z przed szkoły, w lecie błoto. Pomoc przyznana mi przez gminę pod nieobecność żony, odpada z chwilą, gdy „moja żona“ powróciła. Poza tem pomoc tę zawdzięczałam mojej kulawej nodze... nie mojej wiedzy i pracy... Moja żona musiała też harować, tak samo, jak żona ostatniego chłopca. Nie śpiewano jej tego nad kółką! Znałem ją, kiedy była jeszcze małą dziewczynką. Gdy wchodziła do pokoju, wносиła z sobą zapach róż i fiołków. Ojciec ją ubóstwiał. Uprzedzał każde jej życzenie. Nigdy nie byłbym się ośmielił marzyć o niej jako o przyszłej żonie. Dziesięć lat spędziłem na

Wschodzie. Zostawiłem ją napół dzieckiem. Po powrocie zastałem kobietę, dotkniętą ciężkim losem. Los ten posłużył się głupim nieodpowiedzialnym człowiekiem, by z ojca jej uczynić rewolucjonistę! Nie będąc w stanie zmyć plamy z honoru córki, szukał zemsty. Nie był jednak politykiem i zapóźno zrozumiał, że nowy grunt jest zwykłym bagnem. Z pod muru, pod którym ustawiła go nowa zwycięska partja, dostrzegł mnie w tłumie i rzuciwszy głośno swe nazwisko niby wyzwanie, krzyknął do mnie:

— Powiedz pan mojej córce, że jakkolwiek Krusta jest za słaby, by zwyciężyć, ma jednak dość sił, by umrzeć za swoje przekonania...

Dotąd słyszę jego słowa, jego głos...

Tarnów dyszał ciężko, szarpał palcami brzeg koldry, szepcząc jakby do siebie:

— Stary, brzydki, nie mogłem jej nie ofiarować krom tych słów i mego nazwiska. Przyjęła mnie prawdopodobnie dzięki tym słowom, które raz po raz musiałem jej powtarzać... Bo miała duszę bohaterską... silną, piękną duszę...

Urwał, oparł się o poduszkę ze słomy, ale zaraz opadł bezsilny:

— Wie pani teraz... kim... i jaką... była moja żona. Teraz pani wie...

Z głośnie, bolesnym łkaniem Konstancy zbudził się z ciężkiego snu.

— Wybacz, ciotko Maryno... byłem tak daleko od ciebie!

Mickiewicz i Homer.

Te krytyki, które znam — mówi dalej Barthou, — wspominają o Homerze. Porównanie się nasuwa samo przez się. Mickiewicz i autor grecki mają tę samą siłę, tę samą szlachetność i wdzięk i liryzm i koloryt. Czyż mam jeszcze dodać, iż porównanie jest mimo to niecałkowite?

W arcydziele polskim znajdujemy tak naturalną słodycz i tak ogromny dar opisu, któregośmy napróżno szukali gdzieindziej.

I Barthou przytacza wyjątki: powrót o zachodzie słońca i wspaniały opis zmierzchu. Następnie cytuje wyjątki, o których mówi — „że nie może się powstrzymać od ich przytoczenia“. Zauważa się nad oryginalnością postaci Prozego. Uśmiecha się, wspominając o przygodach Telimeny.

— Ale — pisze — są inne, więcej poważne refleksje, które się nasuwają przy lekturze polskiego arcydzieła. „Ja na Francuzów — mówi jeden z bohaterów poematu — spuściłbym się czasu wojny jak na czterech tuzów“. Określenie pochlebne — ale niepełne. Francja bowiem lojalna, dzielna i wierna w czasie wojny umie zachowywać te same zalety i w okresie pokoju.

Nie oddalam się od tematu — pisze dalej Barthou — nie oddalam się od arcydzieła Mickiewicza, gdy zaczynam mówić o mojej ojczyźnie. Mickiewicz bowiem nie odgraniczał miłości swego kraju od tej, którą żywił do Francji. A ona mu tego nie zapomniła. Romantyczna sylwetka bohatera polskiego, dzieło największego z naszych współczesnych rzeźbiarzy — wznosi się na jednym z głównych placów Paryża. Stolica, wierna uczuciom, które żywi cały nasz kraj, oddała Mickiewiczowi hold, będący wyrazem kultu poety, pamięci o nieśczęściach jego ojczyzny i odzyskanej wielkości Polski“.

Tak pisze w setną rocznicę „Pana Tadeusza“ Barthou, minister spraw zagranicznych Francji — a jednocześnie świetny literat i wierny przyjaciel naszego narodu.

Dr. Tadeusz Kiełpiński.

Węgiel polski dla kolei włoskich.

Śląski przemysł węglowy otrzymał zamówienie 370.000 tonn węgla wartości 3 miliony złotych dla włoskich kolei. Zamówienie to stanowi kompensatę za dostarczone przez towarzystwo Fiat w Turynie części samochodowe dla państwowych zakładów inżynierji. W najbliższych dniach wyjedzie do Rzymu delegacja polska celem sfinalizowania umowy. Dostawa rozpocznie się dnia 1 października i uskuteczniiona będzie w ciągu roku. Jest to już druga transakcja, zawarta z kolejami włoskimi.

Na dźwięk tego imienia, chory drgnął. Jak swobodnie ten cham wymawia imię, które on po tylu latach szeptał do siebie z uczuciem zbożnej czi. Muskuly jego twarzy znów się ściągnęły konwulsyjnie.

— Jak się pani nazywa właściwie?

Dumnie i bez lęku odrzekła:

— Klaudja, hrabina Streborn, córka generała Skota. Ale teraz musi mnie pan nazywać Maryną, jeśli zechce dokonać swego dobrego dzieła wobec nas. I ociągliwie dodała: Musisz mnie nazywać Maryną... Osypie...

W tej chwili przypomniała sobie okropną komedję miłosną, jaką z nią odegrał generał Szurin, by ją ocalić. Może człowiek, leżący tu przed nią cierpi w tej chwili te same męki, jakie ona znosiła pod przymusem narzucanej miłości — cierpi, by ocalić jej życie... życie kobiety obcej. I nagle wydało się jej nieludzkim to, czego żądała od niego.

— Wypędź nas pan, skoro nie możesz znieść naszej obecności! — rzekła stanowczo i twardo, odrzucając w tył jasną głowę.

Ale Konstancy już stanął u jej boku. Jego od snu zacerwieniona twarz miała wyraz fanatyczny, oczy płonęły. Ręka jego wpiła się w słomę wypchaną poduszkę, tuż obok bladej wynędzniałej twarzy, niemal jej dotykając.

Osyp Tarnów czuł doskonale: jest człowiekiem zgubionym, jeśli kobietę tę odepchnie od swego progu.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Cały Paryż śmieje się...

Znany socjalista, zwolennik wspólnoty kobiet, uwiódł żonę kolegi partyjnego. — Zdradzony mąż osadzony w domu warjatów.

„Pan de Montespan“ — taki przydomek zdobył sobie pan Sabatier, bojowiec francuskiej socjalistycznej partii, który został w brzydki sposób wyprowadzony w pole przez sekretarza tejże partii, p. Faure.

Pan Faure, faktyczna głowa francuskich socjalistów, był o tyle socjalistą że przyznawał konieczność socjalizacji kobiet, a na poparcie swej tezy uwiódł żonę Sabatiera. To się zdarza w najlepszych rodzinach. Ale Sabatier jest człowiekiem starej daty i nie lubi nosić rogów. Wynikła stąd awantura, która obiliła się o ściany siedziby partii. Doszło do tego, że panowie Blum et consortes zorganizowali „sąd rodzinny“, w rezultacie stało się coś, o czym się filozofom nie śniło — bracia socjaliści wsadzili zdradzonego męża do domu warjatów. Pan Sabatier odziany w kaftan bezpieczeństwa, odsiedział niezasłużoną pokutę w szpitalu przez kilka miesięcy, a uwolniony wreszcie przez uczciwego doktora, zrobił takie larum, na cały Paryż, że afera Sabatier-Faure stała się głównym tematem feljetonów i rozmów. Leon Daudet powiada, że przypomina ona jedną z historyjek nieodżałowanego Courteline, owego Juwenala dwudziestego wieku, a mianowicie dzieło Boubourouche i Adeli. Nazwał przeto proces Sabatiera „Boubourouche u socjalistów“. Nieszczęsny Boubourouche Sabatier zachowywał się w sądzie w ten sposób, że budził homeryczne wybuchy śmiechu, tembardziej, że małżonka jego jest typowa „herodbaba“ z wąsikami, która przemawia stylem kumoszek z hal paryskich. Sabatier skarżył się w sądzie, że się zawiódł na towarzyszach partyjnych, gdyż podczas gdy on w pocie czoła spełniał nakładane nań obowiązki, agitował wśród rzeźników w dzielnicy Vilette, obywatel Faure, sekretarz partii wymykał się z jego żoną luksusowym autem i urządził dla niej majówki, podczas których mówiło się bardzo mało o marksizmie. Gdy się mąż dowiedział o wszystkim, wówczas sekretarz partii pospołu z takimiż tuzami jak: Blum i Chautemps, byli premier, odbyli naradę w gabinecie ministerstwa spraw wewnętrznych i wsadzili zdradzo-

nego męża na 90 dni do domu warjatów. Wreszcie gdy stamtąd wyszedł, wyłożono mu sprawę o noszenie broni i o to, że groził obywatelce Sabatier, że ją objęje, albo i zastrzeli (o ile mu nie zbraknie odwagi).

W związku z tą żalobną historią, Je Suis Partout ogłosiło dowcipną obronę pana Sabatiera pióra Gaxotte.

— A więc burżuazyjne obyczaje przeniknęły i do świata socjalistów. Mężowie-socjaliści są tak samo zdradzani, jak zwykli burżuazyjni i wykazują jednako-
we niedołęstwo. Nie są to ani Katoni, ani Brutusy, ale **miljerowscy bohaterzy.** A socjaliści wcale nie dążą do naprawy świata. Pan Faure, sekretarz partii socjalistycznej w Paryżu, **nie uzdrowi świata. Pan Faure jest stary lampart.** Zamiast wywijać młotkiem i sierpem, **ściąga kobietki, kusząc je kwiatami i czekoladkami.**

Pan Sabatier nie jest pierwszym i ostatnim zdradzonym mężem. Być może, iż pan Sabatier zrobił za wiele hała-

su o to, co mu się przytrafiło, zanadto obnosił swoje nieszczęście. To nie wystarczy być rogaczem, **trzeba umieć nosić rogi.** Ale gdy bojowiec socjalistyczny zostaje wyprowadzony w pole przez sekretarza partii — nie można tego ukryć. Bohaterowie są zbyt głośni. Tak jak Ludwik XIV, który zdradzał żonę niemal na oczach obywateli, a każda zdrada ogłaszana była na łamach gazet dworskich. Pan Faure jest królem w republice, a pan Sabatier zachowuje się mniej więcej tak samo, jak ów niesforny pan de Montespan, który przez szereg lat groził królowi, że zrobi chryję w Wersalu i że przyśle żandarmów po żonę.

Oto na czym polega wyższość republiki nad monarchją, pisze Gaxotte...

I znów „Nadzieja“ uszczęśliwiła 4 swoich Graczy!

W ostatnim dniu ciągnięcia I-ej klasy Loterii Państwowej padła **główna wygrana w kwocie**

100.000 Złotych (11801)

na los Nr. 137215 zakupiony w największej i najszczęśliwszej kolekturze w kraju

„NADZIEJA“, Lwów, Legionów 11.

Kto nie zdążył zaopatrzyć się w szczęśliwe losy „Nadziei“ w klasie I-ej, może to jeszcze uczynić w klasie II-ej, której ciągnięcie rozpoczyna się dnia 17 lipca br.

Pamiętaj szybka decyzja — to pierwszy warunek osiągnięcia fortuny!

miljonom widzów kinowych najbardziej fantastyczne przygody, złapane na czułą emulję czarodziejskiej taśmy filmowej.

Olbrzymi katalog.

Praca na 30 lat.

Dwudziestu młodych Anglików, wyposażonych w dyplomy uniwersyteckie i znajomość dwóch obcych języków, rozpoczęło pracę, w porównaniu z którą dzieło, dokonane przez Herkulesa, było zabawką. Powierzono im mianowicie skatalogowanie trzech milionów tomów biblioteki muzeum brytyjskiego. Wynikiem pracy ma być **dzieło o 230 tomach objętości.** Aby wytworzyć sobie pojęcie o rozmiarach pracy, oczekującej tych młodzieńców, wystarczy podać czas, jaki muszą zużyć na zestawienie katalogu: **30 lat.** Młodzieńcy ci mają dzisiaj przeciętnie po 25 lat. A więc ukończą 55 lat życia w chwili, gdy dzieło ich będzie dokonane. Na pociechę można jednak powiedzieć, że są to może jedyni młodzieńcy w Europie, którzy **mogą program swej pracy zgóry dokładnie określić na tak wielki przeciąg czasu.**

Człowiek w uściskach pantery

Przygoda operatora filmowego.

W słowach pełnych emfazy opisywano wielokrotnie **niebezpieczne przygody i bohaterские wyczyny operatorów filmów dźwiękowych.** Lecz to, co przeżył Jack Dunn, operator wytwórni Foxa, podczas wielkiej wyprawy do Azji i na Wyspy Malajskie, wstrząsa bardziej, niż wszystkie dotychczasowe opisy razem wzięte.

W dniu 25 maja 1933 roku na niewielki statek, stojący w porcie San Francisco załadowano najniezbędniejsze przedmioty codziennego użytku, sprzęt myśliwski oraz przenośną aparatkę filmowo-dźwiękową. To ekspedycja Foxa pod wodzą reżysera Clyde E. Elliota wyruszała w pogoń za nową wielką przygodą na dalekich łądach, którą to przygodę zamierzała przenieść na taśmę dźwiękową. I gdy po 7 miesiącach ten sam statek wrócił do swego macierzystego portu, wioząc na pokładzie niebyleżaka zdobywcę, bo nakręcony w tajemniczych i niezbadanych zakątkach Azji film p. t. „Tygrys — morderca“, oczekujący w porcie na odważnych podróżników, koledzy z wy-

twórni poprostu nie poznali jednego ze swych długoletnich kolegów i przyjaciół, biorącego udział w tej ekspedycji, operatora Jacka Dunna.

W ciągu tych kilku miesięcy niedawno jeszcze **piękna krucza czupryna Jacka stała się zupełnie biała.** Młody człowiek osiwiał kompletnie po przeżyciu kilku okropnych momentów, które prawdopodobnie przejdą do historii dźwiękowego filmu. Ale posłuchajmy, co w liście do swojej matki pisze sam Jack o jednym z tych „kilku momentów“:

„Właśnie byłem w trakcie chwywania na taśmę dźwiękową przebiegu walki na śmierć i życie między wyjątkowo pięknym okazem czarnej pantery, a „tygrysem-mordercą“, bohaterem naszego filmu, gdy nagle, najzupełniej niespodziewanie, **pantera zrezygnowała z dalszej walki i błyskawicznie rzuciła się na mnie.** Bestja skoczyła mi na głowę wpiła się w moje ciało zębami i pazurami. Poczulem kilka szybko po sobie następujących silnych uderzeń w plecy. W tym momencie zdałem sobie jasno sprawę, że jest już po mnie. Jeszcze jedna myśl o Tobie, kochana mateczko, i zatopiłem się w jakąś czarną otchłań niepamięci. Oprzytomniałem dopiero po kilku godzinach w naszym połowym szpitalu. Wierzyć mi się poprostu nie chce, że żyję. Doktor odwiedza mnie 3 razy dziennie i obiecuje, że za kilka tygodni będę już na nogach. Nasza przemiła Marion Burns, artystka naszej wytwórni, nie odstępowała ani na krok od mego łóżka. Martwi mnie nie to, że przybyło mi nowe pasmo siwych włosów, nie to że list ten pisze lewą ręką (prawa jest zupełnie bezwładna i kto wie, czy będzie nią jeszcze sprawnie władał). Najbardziej martwi mnie **śmierć czarnej pantery, którą, aby mnie ratować nasz reżyser Clyde Elliot zmuszony był zastrzelić ze swego sztucera.**“

Oto na co są narażeni ci ludzie, którzy opuszczają bezpieczne i wygodne domy, wyrzekają się na długie miesiące dobrodziejstw cywilizacji i widoku ukochanych twarzy, **aby z krańców świata przywieść**

Podczas czyszczenia okien wystawy światowej.

Nie można mieć zawrotu głowy, jeżeli się czyści okna drapaczów chmur wystawy światowej w Chicago.

W pięknym mieście Ligi Narodów.

Nastrojowy obraz wieczoru nad Lemanem.

Jakie będą żniwa?

Wprawdzie niezwykle wczesna i ciepła wiosna bieżącego roku przesunęła wszelkie terminy w przyrodzie, chłody majowe i czerwcowe powstrzymały nieco wegetację zbóż i sprawiły, że żniwa wypadną naogół w terminach normalnych. Jakże będą zbiory — jeszcze trudno ocenić. Wiadomo jednak, że słoma jest słaba. Ponieważ urodzaj na siano jest zupełnie słaby, zbiory koniczyn i mieszanek też wypadły nędznie, więc już dzisiaj można stwierdzić, iż paszy dla bydła będzie nieco brakowało, co musi się odbić na cenach. Co do ziarna, rolnicy nie robią śmiałych przewidywań i sądzą, że przy omłotach może okazać się sporo pośladu. Okopowiny ulegają wciąż kaprysom temperatury. Przymrozki w końcu maja za-

szkodziły kartoflom i innym okopowym. Ponieważ przed paru dniami chłody znowu zwarzyły liście na okopowinach, przeto ogrodnicy mocno już narzekają na niepomyślny dla ogrodów warzywnych rok 1934.

Uwaga, fabrykanci koszul!

Warszawa, 25. 6. (Tel. wł.) Ministerstwo spr. wewnętrznych opracowuje projekt rozporządzenia o zniesieniu mundurów i zakazie noszenia tychże mundurów i koszul mundurowych organizacjom, których statut nie przewiduje tego rodzaju umundurowania. Jednocześnie rozporządzenie nakazuje zatwierdzenie przez władze państwowe wszelkich odznak, żetonów i t. d. (r).

STATNIE WIADOMOSC

Kuzyn Papena w obozie koncentracyjnym.

Bern, 24. 6. (PAT) Według doniesień „National Ztg.”, kuzyn wicekanclerza Papena a zarazem jeden z jego współpracowników politycznych został internowany w obozie koncentracyjnym. Aresztowanie to miało wyrzucić na wicekanclerza niezwykle silne wrażenie.

Bunt kanonierki.

Paryż, (PAT) Z Havany donoszą, że załoga kanonierki „Guba”, składająca się z 12 ludzi zbuntowała się w porcie Antilla. Wysłano oddział wojskowy celem uśmierzenia buntu.

Kemal Pasza w połowie lipca przybędzie do Warszawy?

Paryż, 24. 6. (PAT) „Quotidien” zamieszcza depeszę z Moskwy, że premier turecki Mustafa Kemal Pasza przybędzie z początkiem lipca do Moskwy, gdzie zabawi kilka dni, poczem wyjechać ma na 3-dniowy pobyt do Warszawy.

Kemal Pasza uda się również do Paryża i Londynu.

Lot okrężny dookoła Niemiec.

Berlin. Wczoraj zakończył się lot okrężny dookoła Niemiec. O godz. 5 wystartowały na lotnisku w Tempelhofie dwa pierwsze samoloty grupy berlińskiej, zaś o godz. 13.52 przybyły dalsze trzy samoloty berlińskie typu Fieselera. Trasa czwartego dnia prowadziła w kierunku południowym przez Beyruth, Regensburg, Ahring, stąd samoloty skierowały się do Berstengarden i wróciły przez Monachjum i Bemberg do Berlina.

Nabożeństwo polowe w Niemczech w 20-tą rocznicę wybuchu wojny.

Z rozporządzenia Hitlera w dniu 2 sierpnia, jako w 20-tą rocznicę wybuchu wojny światowej w koszarach i na placach publicznych we wszystkich miejscowościach, gdzie są stacjonowane oddziały wojska, mają być odprawione nabożeństwa polowe.

Minister Reichswehry wydał już odpowiednie rozkazy, a władze rządowe zwróciły się do społeczeństwa z wezwaniem do licznego udziału w tych nabożeństwach.

Przekleństwo ślepego żebraka.

Kamień zamiast chleba.

Olbrzymie wrażenie wywołał w Wiśniowcu na Wołyniu niezwykle wypadek, jaki się tam wydarzył. Zamożny mieszkaniec wsi Gnidawa, pow. krzemieniecki, Trofim Kantyga, wioząc z Wiśniowca najetych murarzy, pozwolił sobie na głupi żart, podając siedzącemu koło cmentarza przy wyjeździe z miasta niewidomemu żebrakowi kawałek kamienia zamiast chleba.

Niewidomy poczuwszy w dłoni kamień, rzucił za nim przekleństwo: „Obyś tak samo nie zobaczył swego domu, jak ja nie widzę twojej podłej twarzy!”

Kantyga zakpiwszy z przekleństwa ślepego pojechał dalej, lecz w pobliżu wsi jadący na furze murarze usłyszeli przejmujący krzyk furmana: „Ratujcie, nie widzę! Spełniło się przekleństwo ślepego!” Przypuszczając, że Kantyga żartuje, murarze odpowiedzieli śmiechem na jego wołanie, lecz niebawem z przerażeniem przekonali się, że on nie żartuje, bo rzeczywiście nagle utracił wzrok.

Marka niemiecka

na giełdzie warszawskiej w dniu 23 czerwca 203,— zł (tendencja zwykła).

Nowe naprężenie między Rosją i Japonią.

Moskwa, 24. 6. (PAT) W stosunkach sowiecko-japońskich zaznaczyło się ponownie poważne naprężenie. Ostatnio aresztowano w Tokio jednego z wybitnych członków towarzystwa kulturalnego zbliżenia sowiecko-japońskiego. W związku z tem ukazała się w prasie tokijskiej wiadomość, potwierdzona następnie przez komunikat japońskiego MSZ, oskarżający attaché ambasady sowieckiej w Tokio o utrzymywanie kontaktu z komunistami japońskimi.

Równocześnie rozpoczęto wyświetlanie filmu propagandowego, wskazującego na wzrost potęgi militarnej i przemysłowej

słowej związku sowieckiego. Film ten prasa moskiewska nazywa antysowieckim.

Przeciwko oskarżeniu dyplomaty sowieckiego oraz wyświetleniu filmu ambasador ZSRR w Tokio Jurenjew złożył energiczny protest. „Izwestija” i „Pravda” w komentarzach redakcyjnych zaprzeczają, że towarzystwo zbliżenia sowiecko-japońskiego jest instytucją zupełnie legalną, w której attaché prasowy ambasady miał ogólnie przyjęty obowiązek dostarczania fotografii i materiałów informacyjnych.

Przygoda bezrobotnego.

Jechał na dachu pociągu marszałka Piłsudskiego.

W połowie ub. tygodnia marszałek Piłsudski wyjechał do Pikiłiszek. Przykrą przygodę z tej racji miał pewien bezrobotny. Nie wiedząc, że pociągiem tym jedzie marszałek wyruszył on na dachu wagonu w podróż bez biletu. Oczywiście został natychmiast zauważony przez służbę pociągu i otoczenie marszałka, które jest zawsze bardzo czujne. Pociąg zatrzymano, osobnika

dogoniono i złapano. Okazało się, iż jest to tylko pasażer „na gapę”, bez biletu.

Jak słyhać już w dniu jutrzejszym marszałek wraca do Warszawy. Powstrzymanie się od wyjazdu kuracyjnego zagranicę, jak również nieprzerwana i ciągła praca świadczy korzystnie o czerstwym zdrowiu marszałka. (R.)

Wiąg, pow. świecki.

Osobiste. Przełożonym obszaru dworskiego Święte mianowany został p. Franciszek Polomski z Wiąga.

Założenie Ochotniczej Straży Pożarnej. Dzięki inicjatywie kilku miejscowych obywateli założono tutaj ostatnio Ochotniczą Straż Pożarną, do której na członków zapisało się przeszło 20 obywateli. Na zebraniu organizacyjnym, na które przybył instruktor pożarniczy ze

Świecia i wygłosił odpowiedni referat, dokonano wyboru zarządu. Przewodniczącym został p. Franciszek Polomski, naczelnikiem p. Zimner, sekretarzem p. Władysław Bieliński, kier. szkoły, skarbnikiem p. Franciszek Żurek, ławnikami sotyłs p. Grajewski i p. Ignacy Oset.

NAKŁO.

Pożar. U rolnika p. Koebnika Hugona w Kosowie wybuchł z przyczyn dotąd nieustalonych pożar, który strawił doszczętnie stodołę oraz wszelkie tamże znajdujące się narzędzia rolnicze. Straty, które wynoszą około 7.000 zł ponosi ubezpieczenie.

les Farrell. Film treścią różni się od wielu widzianych dotychczas. Janeta szczególnie okazała się artystką o nieograniczonych możliwościach na lądzie i morzu, na ekranie i w życiu domowym. Widzimy ją pełną poświęcenia, ale i energii. Dla niej jednej warto pójść do „Kri-stalu”, gdzie w nadprogramie już wyświetlany jest pogrzeb śp. ministra Pierackiego oraz tygodnik Foxa: oryginalne zdjęcia z Sjamu i jubileuszowe przedstawienie „Halki”. Początek o 5.15, 7.15 i 9.10.

MARYSIENKA. Dziś nieodwołalnie po raz ostatni będzie wyświetlony dramat morski „Moby Dick” z Johnem Barrymore i pełną skrzynią humoru z Filipem i Flapem p. t. „Scho-wajcie swoje smutki”. Początek o 5.15, 6.30 i 9.

REWJA. Dziś nowy, wielki podwójny program. Po raz pierwszy w Bydgoszczy emocjonujący film pt. „Braterstwo ludu” w wersji polskiej, niemieckiej i rosyjskiej oraz szlagierowy film wschodni p. t. „Faworyta Maharadży”. W roli gł. Victor Mac Laglen, Edmund Love, Greta Nilsen. Początek o 9. Ceny miejsc od 49 gr.

Pracownik na odległość.

„Słyszę muzykę na odległość w pokoju jadalnym, widzę kino na odległość w salonie, więc w przyszłości również pracować chcę na odległość — z łóżka. Taka praca na odległość bowiem najwięcej mi odpowiada.”

— W okolicach Władystoku odbyły się manewry morskie floty sowieckiej z udziałem łodzi podwodnych, torpedowców i hydroplanów.

Pruszcz.

Wielki pożar w Pruszczu. Podpalono zabudowanie gospodarze. W nocy z 21 na 22 bm. czerwona luna zwiastowała szerokiej okolicy Pruszcza że gore. Okazało się, że groźny pożar wybuchł w zabudowaniach gospodarczych rolnika Borschedinga w Pruszczu, pow. świecki. Pastwą płomieni padła stodoła, stajnia, wozownia, wozy i maszyny rolnicze. Z ogromnym wysiłkiem zdołano uratować znajdujący się w pobliżu dom mieszkalny, który też już zaczął się palić. Dom został jednak mocno uszkodzony. Pogorzelec oblicza swoje straty na przeszło 40.000 złotych. Zabudowania były ubezpieczone w „Veście”. Ogień został najprawdopodobniej podłożony ze zemsty. Śledztwo w toku. Zaznaczyć należy, że pożar powstał w chwili, gdy właściciel i rodzina bawili się na weselu syna w innej wsi.

Z życia towarzystwa.

Dnia 25 czerwca 1934 r. Godz. 19.00: Zw. Weteranów Powstań Narod. R. P. z r. 1914-19 koło Bydgoszcz. Zebranie zarządu w sekretarjacie, ul. Marsz. Focha 39.

— Sokół Bielawy — W. Bartodzieje, Zebranie zarządu i pogadanka drużyny wyjeżdżającej na zlot do Poznania.

Godz. 20.00: Klub mandolinistów „Lutnia”. Lekcja dla kursistów w hotelu Leninging.

Dnia 26 czerwca 1934 r.

Godz. 19.30: B. K. S. „Polonia”. Zebranie sekcji lekkoatletycznej na boisku przy ul. Hetmańskiej.

— Sokół III. Zebranie miesięczne.

XXL okręg Związku śpiewaczego. Dziś, dnia 25 bm. od godz. 7—8 należy odebrać okólniki: związkowy i okręgowy oraz punktację z konkursu w sekretarjacie, ul. Mostowa 2.

Tow. kobiet kat. „Jutrzenka”. Pogrzeb śp. Weroniki Kawalek odbędzie się we wtorek 26 bm. o godz. 17 z domu żałoby, ul. Chłopcickiego 3, na cmentarz przy ul. Jary.

Bank Polski płacił w dniu 25. 6. 1934 r.

dolary amerykańskie	5,26—5,27
funtów szterlingów	26,56
franki szwajcarskie	171,77
franki francuskie	34,86
guldeny gdańskie	172,24
liry włoskie	45,12
florony holenderskie	358,35

Stan wody na Wiśle dnia 25 czerwca:

Zawichost 1.36, Warszawa 65, Płock 36, Toruń 09, Fordon 9, hCelnino — 10, Grudziądz 09, Korzeniowo 24, Piekło — 41, Tczew — 69, Einlage 2.22, Schiev. 2.46.

— Co za wspaniała broda? Jakiego środka używasz?

— Zadnego. Nie mogę oderwać się od czytania „Dziennika Bydgoskiego”.

PROGRAM W KINACH.

ADRIA. Dziś premiera niezwykle wesołego i bogatego filmu p. t. „Narzeczona z Wiednia”, którą kreuje Marta Eggert, partnerka, a obecnie żona naszego wielkiego śpiewaka Jana Kiepurę. Piękna muzyka w tym dźwiękowcu jest kompozycji Fr. Lehara. Prócz tego nadprogram. Początek o 5.

APOLLO (ul. Krasieńskiego 23) wyświetla najwspanialszy dramat dźwiękowy polski p. t. „Prokurator Alicja Horn” z udziałem wybitnych artystów scen polskich z Jadwigą Smoarską i Fr. Brodniewiczem na czele. W programie wesoła komedia oraz tygodnik Paramount. Początek o 7 i 9.

BALTYK. Dziś sensacja z Douglasem Fairbanksem pt. „Książę lasów” oraz film egzotyczny p. t. „A jednak ciało jest słabe”. W gł. rolach Lionel Barrymore i Gloria Swanson. Początek o 5.30.

KRYSTAL. Dziś „Dziewczę z krainy burz” z idealną parą kochanków Janet Gaynor i Char-

W podróży

w hotelach, w wszystkich uzdrowiskach polskich, księgarniach dworcowych itp. prosimy żądać

Dziennik Bydgoski!

Miłość — Szczęście!

Przez długie lata brłam nie-szczęśliwa. Nikt nie zwracał na mnie uwagi z powodu mej nieczystej cery, aż poleceno mi użycie paryskiego kremu Dr Dubois „ALMA”. ALMA sprawiła cud, nadałać mej skórze znowu piękny i oświecający czysty wygląd, odmładzając ją cery o 15 lat. Alma usuwa wszelkie błędy piękności, zmarszczki, czerwonosę nosa, przyszcze, brzo-natu, plamy, pieg i t. p. Pod gwarancją zł. 200 — otrzymacie pełną cenę kupa z powrotem, jeżeli niezadowolony z wyników użycia kremu ALMA zwrócicie pół pakietu nieużytego. Cena za 1 stoik zł. 150, za 3 stoiki zł. 3.—. Specjalna oferta! Przy nadesłaniu w ciągu 3 dni wycinka niniejszego ogłoszenia z zamówieniem, otrzymacie jako dodatek bezpłatny 1 flaszeczkę prawdziwej francuskiej perfumy Origan. (11798)

Dr. Nic. Kemény, Cieszyn, skrytka poczt. 100/1190.

